

Additamentum ad catechesis illuminandorum sextae decimae

16.1 Ἄλλ' ὥσπερ θεοῦ λόγον ἀκούσαντες οὐκ ἀνυπόστατόν τι πρᾶγμα τὸν λόγον ὠήθημεν οὔτε ἐκ μαθήσεως ἐγγινόμενον οὔτε μετὰ τὸ προενεχθῆναι διαλυόμενον, οὔτε ἄλλο τι πάσχοντα τοιοῦτον οἷα περὶ τὸν ἡμέτερον λόγον θεωρεῖται πάθη, ἀλλ' οὐσιωδῶς ὑφ' ἑστώτα προαιρετικόν τε καὶ παντοδύναμον, οὕτως καὶ 20πνεῦμα20 μεμαθηκότες θεοῦ, τὸ συμπαρομαρτοῦν τῷ λόγῳ καὶ φανεροῦν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, οὐ πνοὴν ἄσθματος ἐννοοῦμεν, (ἢ γὰρ ἂν καθαιροῖτο πρὸς ταπεινότητα τὸ μεγαλεῖον τῆς θείας δυνάμεως, εἰ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἡμετέρου καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πνεῦμα ὑπονοοῖτο,) ἀλλὰ δύνάμιν οὐσιώδη, αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς ἐν ἰδιαζούσῃ ὑποστάσει θεωρουμένην, οὔτε χωρισθῆναι τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἔστιν ἢ λόγου τοῦ θεοῦ ᾧ παρομαρτεῖ δυναμένην, οὔτε εἰς τὸ ἀνύπαρκτον ἀναχομένην, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα τοῦ θεοῦ λόγου καθ' ὑπόστασιν οὔσαν, προαιρετικὴν, αὐτοκίνητον, ἔνεργον, πάντοτε τὸ ἀγαθὸν προαιρουμένην καὶ πρὸς πᾶσαν πρόθεσιν σύνδρομον ἔχουσαν τῇ βουλήσει τὴν δύνάμιν. 16.2 Ἔστι γὰρ πνεῦμα θεοῦ ἀγαθόν. φησὶν ὁ Δαβὶδ· καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. τοῦτο οὖν ἔστι τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ εἰς ὃ πιστεύομεν, τὸ πνεῦμα τὸ μακάριον, τὸ αἰδῖον, τὸ ἄτρεπτον, τὸ ἀναλλοίωτον, τὸ ἀνέκφραστον, τὸ κυριεῦον καὶ βασιλεῦον πάσης τῆς γεννητικῆς οὐσίας, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων φύσεων, τὸ δεσπόζον ἀγγέλων τε καὶ ἀρχαγγέλων, ἐξουσιῶν, ἀρχῶν, κυριοτήτων, θρόνων τὸ δημιουργὸν πάσης οὐσίας, τὸ σύνθρονον τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ δόξης, τὸ βασιλεῦον ἀνάρχως καὶ ἀτελευτήτως ἅμα πατρὶ καὶ υἱῷ, παρόντων (λεγενδυμ παρουσῶν, ηελ ποτις παριουσῶν, πραετερειντιβυς) τῶν γεννητῶν ὑποστάσεων, τὸ ἀγιάζον τὰ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν, τὸ καταβὰν ἐπὶ τὴν ἀγίαν καὶ μακαρίαν παρθένον Μαριάμ, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα, καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν κύριον σωματικῶς εἶδει περιστερᾶς ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, τὸ γενόμενον ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, τὸ δοτικὸν καὶ παρεκτικὸν πάντων τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ πνευματικῶν χαρισμάτων, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ ἐκ θεότητος πατρὸς καὶ υἱοῦ ὑπάρχον, τὸ ὁμοούσιον πατρὸς καὶ υἱοῦ ὑπάρχον, ἀχώριστόν τε καὶ ἀδιάϊρετον.